

своѣ-тѣ капетанскѣ пензіѣ въ Сремѣ, за да дойде сега да помогне на пріятель-тѣ си, тѣй и Яковъ Ненадовичъ, Чупичъ и много други

Първы-тѣ нападенія на Бошняцы-тѣ на Дринѣ въ пролѣтъ-тѣ идѣхѣ имъ твърдѣ лѣсно. Презъ настояще-то лѣто обаче появи ся една турска сила отъ 30,000 души въ Мачвѣ. Това войнство предвеждахѣ Сераскиръ Кулинь капетанъ, и оня старый Мехмедъ капетанъ.

Ненадовичъ като видѣ че ние доволно силенъ, за да излезе на отворено поле да ся бие, проводи заварниче-то си Протопопа и Стояна Чупича въ неприятелскій-тѣ лагерь (станъ) за уговоръ. Кулинь ние щѣлъ да слуша за никакви условія; той отъ всичко прочее искалъ е само да му ся изпразнижѣтѣ окопы-тѣ на Чернабарѣ; понеже посланицы-тѣ на това не соизволихѣ, затова не ги пустана Кулинь, нѣ ги задържа при себе си: и това бѣше на Кулиня отъ голѣмѣ ползѣ. Като имаше той така нѣколко предводители при себе си подѣ стражѣ, можа твърдѣ лѣсно да нападне на сѣрбскѣ-тѣ областѣ. Сѣрби-тѣ помислихѣ като ся започнало съ уговоры да ся работи, то по-добрѣ да ся оставяжѣтѣ; и така ся расилѣхѣ. Сега нѣкои ся поклонявахѣ на Турцы-тѣ, нѣкои напротивѣ бѣгахѣ. Народъ-тѣ отъ другѣ странаѣ ся гласно плачаше на това, защо сѣ започнали бой-тѣ, като сѣ знаели, че неще можѣтъ да ся държатѣ. Главатары-тѣ дойдохѣ въ голѣмѣ опасность, народъ-тѣ стана да ги търси и да ги убива, и тѣ сѣ быле принудени да бѣгатѣ и да ся крижѣтъ съ свои-тѣ челоуѣцы по горы-тѣ.